

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **N. C. L.**, zastoupený Mgr. Matúšem Bónou, advokátem se sídlem v Brně, Novobranská 14, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 10. 2003, č. j. 15 Az 215/2003 - 20,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, kterým byla zamítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 16. 7. 2002, č. j. OAM-10049/VL-19-C10-2001. Tímto rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci azyl z důvodu nesplnění podmínek uvedených v ustanovení § 12, § 13 odst. 1,2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a současně rozhodl, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů od doručení rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně kasační stížnost, byl stěžovateli doručen dne 14. 1. 2004.

Dle § 106 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty byl den doručení písemného vyhotovení rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem stěžovateli – tj. 14. 1. 2004. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti pak připadl na den 28. 1. 2004. Podal-li stěžovatel kasační stížnost dne 27. 10. 2005, učinil tak zjevně po uplynutí zákonné lhůty.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost byla podána opožděně a jako takovou mu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

Nejvyšší správní soud je nucen podanou kasační stížnost odmítnout taktéž z důvodu naplnění zákonných podmínek zakotvených v ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Ve smyslu tohoto ustanovení soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o této věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

V daném případě podal stěžovatel proti předmětnému rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem v zákonné lhůtě, a to dne 21. 1. 2003 kasační stížnost, o které Nejvyšší správní soud rozhodl 25. 10. 2004 rozsudkem č. j. 5 Azs 162/2004 - 43. Novému projednání věci na základě podané kasační stížnosti stěžovatele tak brání překážka věci pravomocně rozhodnuté (rei iudicatae).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst.3 s. ř. s.).

V Brně dne 14. prosince 2005

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu